

CZIGÁNY GYÖRGY

Egy vágató vonat

*Már elrejtí öléit
létből kifut a lét
Egy vágató vonat
kattogja sorsomat*

*Fellázad ellenem
a vér a szó a szem
minden ami vagyok
Napfény dühe ragyog*

*S a zuhanás alatt
a mélység is szakad
Mind ami volt halott
ha föltámadhatott*

*Szülők s kicsi fiam
kezében kifli van
Szerelmes lány velem
jelen időt terem*

*Szólnék bár nem vagyok
s jönnének angyalok
Csak Révfalut lesem
gyermek az Istenem*

*A valóság heve
Isten képzelete
egy kedves arc hova
leszálldos mosolya*

*Szökőár éveket
égig nőtt részletek
hordozzák s boldogok
Anyám miért zokog*

*A látvány nem hamis
jönnek kutyáim is
öt s ötven éve holt
egyszerre felcsaholt*

*Megint „élő adás”
ujjakban rianás
játszom s még mi jöhet
a Liszt-etűdöket*

*Míg lányom élvezi
hogy hajtóművei
lelkében zene van
teremtő csend suhan*

*Szemedben égi táj
delel s a muskotály
szekszárdi fényeit
éjjel is látjuk itt*

*Szomorú szív szava
de víg a dallama
hogy élni már veled
csak örökké lehet*

Csak örökké lehet